

[Maigaard.]

sådan politik, idet vi har peget på disse støtteordninger. Vores ønske er for det første at hjælpe erhvervet i den øjeblikkelige likviditetssituation for at bevare arbejdspladserne, men dernæst at sørge for eller give bidrag til, at man forskubber erhvervets tyngdepunkt over mod konsumfiskeri, det fiskeri, som har fremtiden for sig, og som der er de mange arbejdspladser i. Når derfor hr. Karlsskov Jensen spørger, om jeg ikke har haft blik for fiskemulighederne, så vil jeg gerne sige: jo, det har jeg sandelig, ikke mindst for mulighederne for, at fremtiden ligger med et tyngdepunkt længere ovre mod konsumfiskeriet.

Den anden brik, vi godt vil give til en samlet fiskeripolitik, og som jeg håber vi fremsætter forslag om inden den 1. februar, altså inden tidsgrænsen, er ønsket om at lave en licensordning, således at kun aktive fiskere har lov til at fiske, altså at lave en slags bopælspligt for fiskere, sådan som Specialarbejderforbundet har foreslået det. Men det er nu i dag støtten, vi drøfter, siden kan vi så drøfte licensordningen.

Ministeren har sagt i sit indlæg, hvorfor jeg takker, at ordningen fungerer nu, og hvis vi tager det udsagn: ordningen fungerer nu, så giver det anledning til et par bemærkninger. Først vil jeg understrege, at nøgleordet i ordene „ordningen fungerer nu“ er „nu“. Det kan godt hælde, at den er blevet bedre — det er den givetvis — efter de forhandlinger, der har været ført med pengeinstitutterne, men hvis vi sammenligner ministerens stilling i september, da vi begyndte at drøfte disse ting, hvor han ikke var til at råbe op, med, at han dog nu har fået blødt begrebet tabskaution op gennem forhandling med bankerne — han har gennemført det, som socialdemokratiets ordfører kaldte en liberal tolkning af begrebet tabskaution — er der grund til at sige, at så har vi i al fald ikke stridt forgæves, for så har vi fået flyttet ministeren et stykke. Han er tung og svær at flytte, men vi har altså fået flyttet ham et stykke, og vi skal også nok få flyttet ham et stykke mere.

Det er det, jeg gerne vil sige først til bemærkningen om, at loven fungerer nu. Dernæst vil jeg godt sætte et spørgsmålstegn ved, om konklusionen af den opgørelse, ministeren gav tinget, er rigtig. Jeg forstod

det sådan, at ministeren sagde; vi har nu imødekommet nogle og tres ansøgninger, det er beviset for, at ordningen fungerer nu. Men med respekt for kendsgerninger og logik, så kan man slutte modsat og sige: nej, det er ikke et bevis for, at ordningen fungerer, det er et bevis for, at erhvervet er så klemt, har en sådan mangel på likviditet, at folk har måttet acceptere en kautionsform, som de egentlig ikke bryder sig om, men som var deres eneste udvej. Jeg synes altså godt, at de 64 — sådan fik jeg det til i hovedet — imødekomne ansøgninger kan vise det modsatte af det, regeringen siger, nemlig vise, hvor klemt erhvervet er. Jeg vil i al fald ikke acceptere, at dette, at man har imødekommet disse 64 ansøgninger, er tegn på, at vi har en tilfredsstillende ordning.

Hr. Svend Haugaard og hr. Karlsskov Jensen udtalte begge skepsis over for tabskautionen som sådan. Det synes jeg er glædeligt og udmærket, og jeg vil sige, at vi i landbrugs- og fiskeriudvalget så kan forhandle de to led i vores forslag hver for sig, altså forhandle kautionsform som ét spørgsmål og rentesikring som et andet spørgsmål. Det er muligt, at vi kan enes om et af begreberne, og så er det godt. Det afgørende er, at vi kommer frem skridt for skridt.

Jeg skal i øvrigt konstatere, at hr. Karlsskov Jensen i al fald ikke fortalte sig i sit indlæg, men det ser jeg som et godt tegn for de videre forhandlinger.

Hr. Erlendsson fik endnu en gang demonstreret, at han intet som helst vil gøre for dansk fiskeri, intet som helst. Vi skulle hele den gamle bedemølle igennem med, at ministeren havde gået og dovnet nede i Rom i solen, mens han virkelig skulle have været i London, og hvad ved jeg. Det, man skal holde fast ved, som blev vist endnu en gang, er, at fremskridtspartiet ingen anden politik for fiskeriet har end den, man har for tandpine, nemlig skattelettelse. Deres skattelettelse skal gennemføres i løbet af en årrække, og hvad betyder skattelettelse for et erhverv, som ikke har indtægter, har meget små indtægter i al fald? De har ikke skatterne som problem. Der er intet konkret indhold i fremskridtspartiets fiskeripolitik. Når hr. Erlendsson derfor proklamerer for det ærlig talt måbende ting, at erhvervet sætter sin lid til fremskridtspartiet, så må man sige, at hvis det er tilfældet, vil det